

SINJORINA ESTERA

AUTOR TEKSTA
— MATKO SRŠEN

REDATELJICA
— LEA ANASTAZIJA FLEGER

SCENOGRAFIJA I IZBOR KOSTIMA
— LEA ANASTAZIJA FLEGER
— PAOLO TIŠLJARIĆ

AUTOR GLAZBE
— BORNA ŠERCAR

JEZIČNI SAVJETNIK
— MARO MARTINOVIĆ

SLIKARICA
— ANAMARIJA OBRADOVIĆ

FOTOGRAF I AUTOR VIDEO TRAILERA
— MIRAN BRAUTOVIĆ

INSPICIJENTICA
— ANITA BUBALO

IGRA

SINJORINA ESTERA
— GLORIJA ŠOLETIĆ

PREMIJERA
— 19.5.2022.

PREDSTAVA JE POSVEĆENA
GLUMICI ŽUŽI EGRENYI

AUTOR
MATKO SRŠEN

REDATELJICA
LEA ANASTAZIJA FLEGER

SINJORINA ESTERA

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

VELIKA SCENA

Monodramu "Sinjorina Estera" veliki redatelj, dramatičar i moj dragi profesor Matko Sršen napisao je 1984. godine. Već iduće godine jedna od najboljih i nagrađivanijih dubrovačkih glumica Žuža Egrenyi upravo u kazalištu Marina Držića utjelovila je Esteru koja je postala pravi legendarni dubrovački lik.

Žuža je igrajući Esteru dobila mnoge nagrade i priznanja, a predstava je imala fenomenalan odjek kod publike.

Skoro je četrdeset godina prošlo od praizvedbe ovog teksta, vrijeme je da Grad dobije svoju novu Esteru.

Jedina nostalgija koju radeći na novoj predstavi vučemo iz 1984. je nostalgija prave emocije. U današnje vrijeme svuda oko nas prisutna je otuđenost i manipuliranje pravim emocijama. Ljudi se skrivaju iza ekrana, mobitela, društvenih mreža. Svi se predstavljaju u najboljem svjetlu, grade sliku o sebi, prezentiraju svoju sreću, apsolutno svi su sretni, svi su izdizajnirani. "Svi glume. Influenca od igara.", rekla bi Estera.

"Nema više vjernosti i iskrenosti, samo zloća i đelozija", iskrena emocija se osuđuje, kritizira, dolazi na pozornicu izrugivanja. U komadu se sinjorina Estera susreće s velikom brojem likova, suvremenih ljudi, Dubrovčana, sa svim svojim najgorim manama. Estera se u ovakvom brzom i lažnom svijetu ne snalazi. Ne poznaje pravila takvog života i međuljudskih odnosa. Ona je jednostavna, topla. Iako je već prešla zrele godine, ona je zaigrana djevojčica, iskrena, naivna, instinktivna. Kroz život nije izgubila prave vrijednosti. Zato ju i smatraju oriđinom, luđakom. Jesu li u ovom iskrivljenom svijetu svi iskreni ljudi luđaci? Jesu li sudbine malih ljudi premale da se pričaju?

Ja mislim da ne. Estera je veliko lice puno topline. Topline, tuge i samoće. Ona čeka, nada se, ufa pravoj ljubavi. Ona je predstavница svih žena pomoraca koje se nadaju da će im se mornari vratiti. I čeka, čeka. Čeka je cijeli život.

Snažne emocije u komadu daju suvremenost ovom tekstu. Estera cijeni mala veselja, male životne radosti. Na kraju krajeva, život je satkan od malih stvari u životu. Od dobre paste u pastičeriji, od iskrenog razgovora, toplog pogleda, osmijeha.

Ona iskreno voli svoj Grad, Gradac, Stradun, Porporelu. Sršen pišući monodramu od Grada stvara mapu Esterinih životnih uspomena. Svako mjesto, svaka klupa, svaki kamen ima povijest i svoju priču. Grad postaje lice, po njemu raj na zemlji, jer čuva uspomene i tajne ljudskih sudbina.

Estera od surovosti bježi u maštu, ona možda živi u nekom boljem svijetu od našeg, s pravim vrijednostima.

Publika je pozvana na dijeljenje emocija i iskustava. U današnjem svijetu, u kojem su ljudi pažljivi u dijeljenju istinskih emocija zato što se boje da će biti posramljeni ili postati predmet izrugivanja, ova predstava nudi nadu da je istinska emocija, bila ona pozitivna ili negativna, mnogo važnija od bilo čega na ovome svijetu. Ova predstava želi reći da je poželjno imati i pokazivati emocije. To znači da smo ljudi. I to znači da (i u kazalištu) želimo novu emocionalnost.

Lea Anastazija Flegler

LEA ANASTAZIJA FLEGER rođena je 1992. godine u Zagrebu, gdje je završila II. gimnaziju i srednju glazbenu školu Elly Bašić, te magistrirala Kazališnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti.

Samostalno je režirala predstave "Razbijeni vrč" Henricha von Kleista u produkciji Satiričkog kazališta Kerempuh, "Brat bratu" Raya i Michael Cooneyja u produkciji kazališta Komedija, "Junaci Pavlove ulice", Ferenc Molnara u produkciji Zagrebačkog kazališta mladih, "Pečat", Borne Vujčića u produkciji Teatra Ulysses, "Odbrojanje: na piru s Držićem i Nalješkovićem" na Dubrovačkim ljetnim igrama, "Bog masakra", Yasmine Reze i mjuzikl "The last 5 years", Jasona Roberta Browna u HNK Varaždin, "Zov divljine", Kristine Kegljen na sceni Gorica, "Seksi rublje" Michele Riml i "Gospođina majka je preminula", Georgesa Feydeaua u Kazalištu Virovitica, "Moj nulti rođendan", Ivana Penovića u Dječjem kazalištu Dubrava, "Blizanke" Ericha Kastnera u kazalištu Marina Držića u Dubrovniku, "Bila je to ševa", Ephraima Kishona u Histronima, "Ivicu i Maricu" u kazalištu Trešnja te autorski projekt "Zašto šutiš" u &t-d-u. Režirala je desetak koncerata i evenata. Aktivna je i kao redateljica sinkronizacija animiranih filmova. Sudjelovala je na brojim domaćim i stranim kazališnim radionicama i seminarima. Docentica je u nastavi Glume na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu.

Tijekom studija dobila je posebnu rektorovu nagradu za režiju mjuzikla "Prošlih 5 godina", rektorovu nagradu za režiju predstave "Gospođina majka je preminula", dekanovu nagradu za predstave "Dva pečena jaja. Na oko." i "Gospođina majka je preminula", te stipendiju Rotary kluba za izvrsnost.

Za režiju studentske predstave "Dva pečena jaja. Na oko." dobila je nagradu za režiju na Festivalu internacionalnog studentskog teatra u Beogradu

